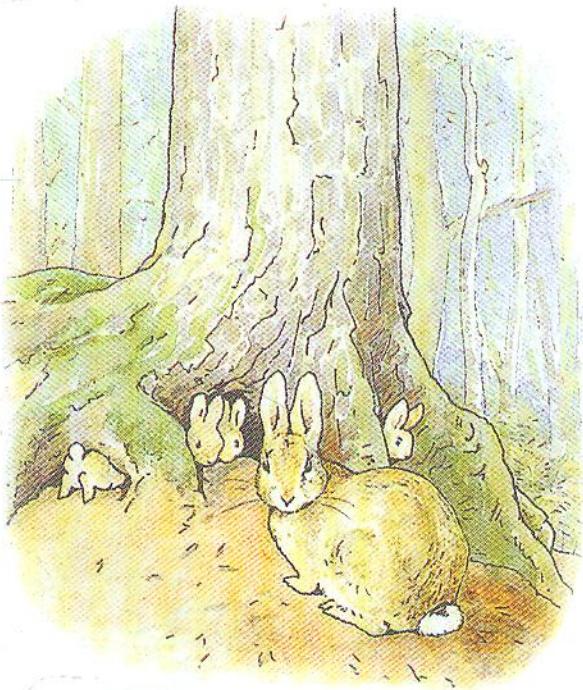

КАЗКА ПРО КРОЛИКА ПЕТРИКА

За давніх-давен були собі
четверо кроленят, а звали їх:

Ляпа,
Тяпа,
Пушинка
і Петрик.

Жили вони разом зі
своєю мамою в норі у
піщаному схилі, під корінням
височезної ялини.

— Сьогодні, мої любі, —
сказала пані Кроликова
якось уранці, — ви можете
погуляти полем чи стежкою,
але не ходіть на город пана
Григора: з вашим Татом
там сталося лихо — пані
Григориха зробила з нього
начинку для пирога.

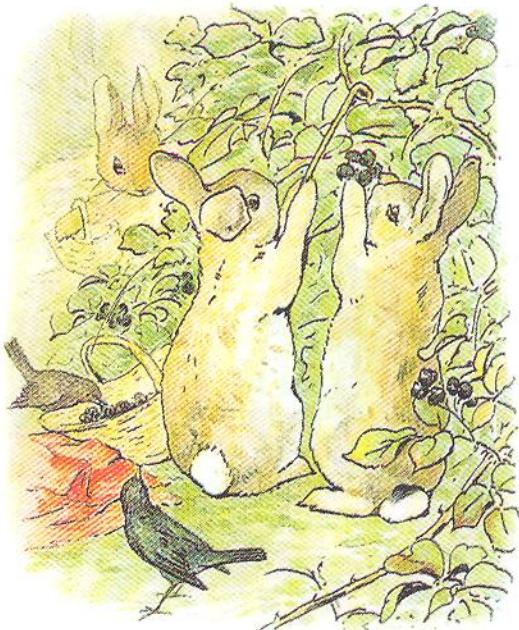
— А зараз біжіть собі, та не лізьте у шкоду. Я скоро повернуся.

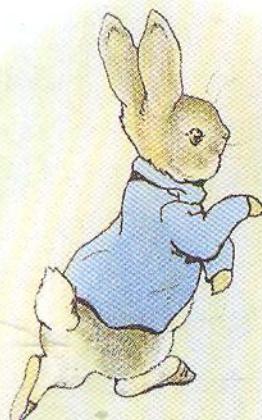

Ляпа, Тяпа і Пушинка,
члені маленькі кроленята,
побігли стежкою збирати
чорниці,

Пані Кроликова прихопила
кошика та парасольку і пішла
через ліс до пекарні. Там вона
купила житню хлібину та
п'ять булочок із родзинками.

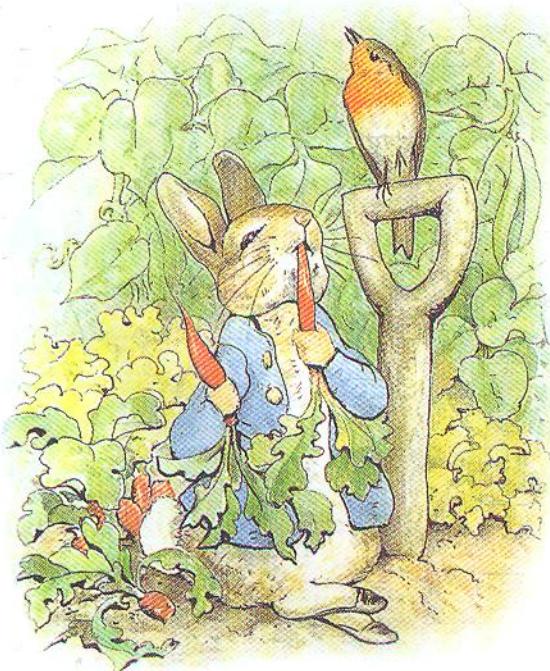

а Петрик, ото вже неслух,
чкурнув простісінько до
городу пана Григора

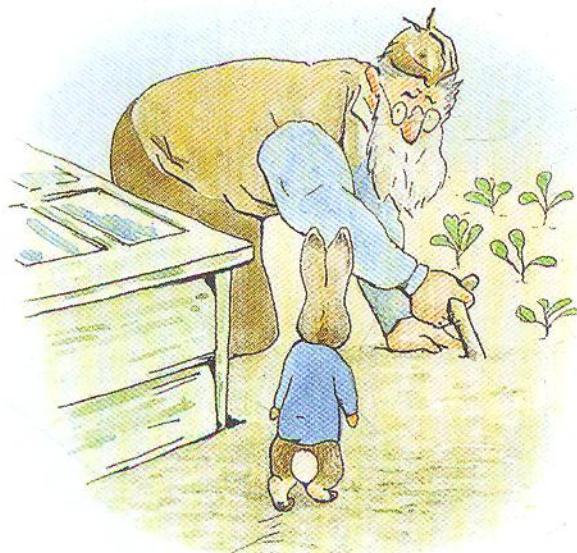
і протиснувся туди попід
ворітми!

Спершу він зїв трохи
салату і квасолі, потім трохи
редиски,

а коли вже йому стало
не дуже добре, то пішов
пошукати петрушки.

Пан Григорій стояв на
колінах, бо саме висаджував
капустяну розсаду, — аж тут
як схопиться, як поженеться
за Петриком, ще й граблями
розмахує та горлає:
— Стій, злодію!

Але за парником з огірками
він перестрів не кого іншого,
як самого пана Григора!

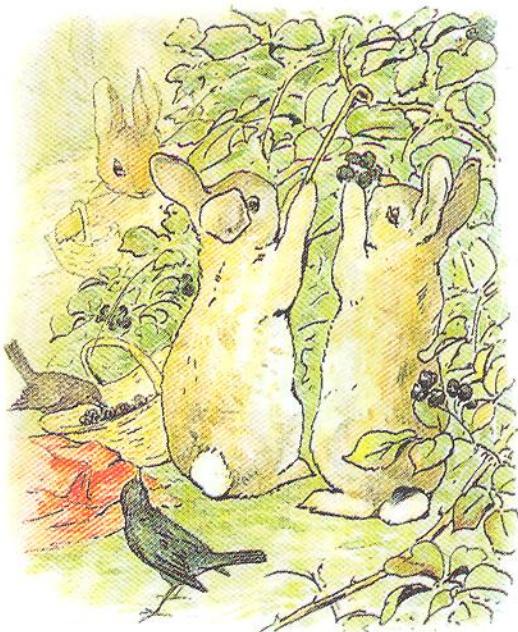
— А зараз біжіть собі, та не лізьте у шкоду. Я скоро повернуся.

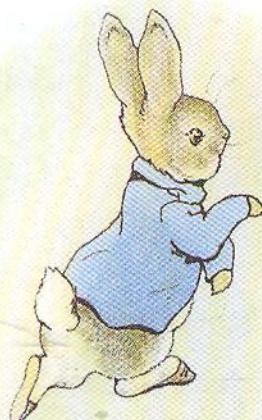

Ляпа, Тяпа і Пушинка,
члені маленькі кроленята,
побігли стежкою збирати
чорниці,

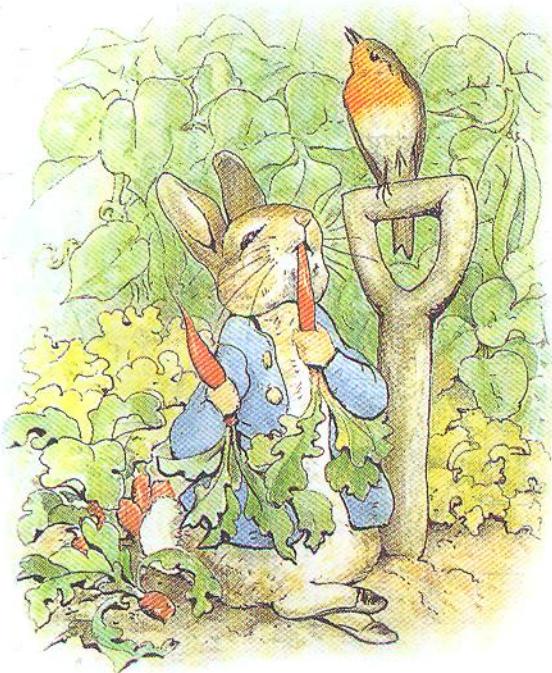
Пані Кроликова прихопила
кошика та парасольку і пішла
через ліс до пекарні. Там вона
купила житню хлібину та
п'ять булочок із родзинками.

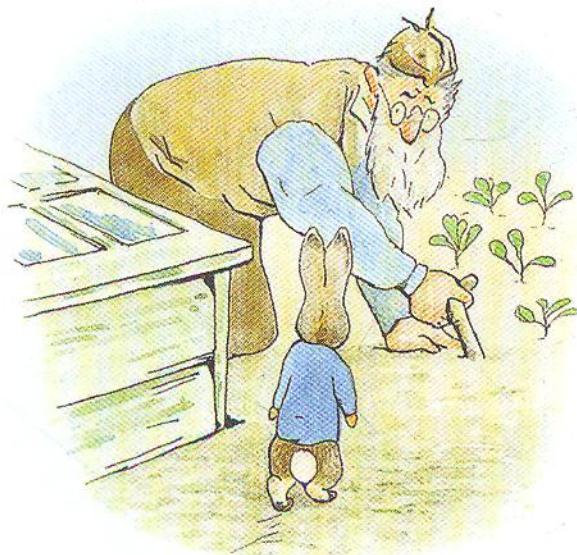
а Петрик, ото вже неслух,
чкурнув простісінько до
городу пана Григора

і протиснувся туди попід
ворітми!

Спершу він зїв трохи
салату і квасолі, потім трохи
редиски,

а коли вже йому стало
не дуже добре, то пішов
пошукати петрушки.

Пан Григорій стояв на
колінах, бо саме висаджував
капустяну розсаду, — аж тут
як схопиться, як поженеться
за Петриком, ще й граблями
розмахує та горлає:
— Стій, злодію!

Але за парником з огірками
він перестрів не кого іншого,
як самого пана Григора!

